

Γίργκεν Μπανσέρους

Μια υπόθεση για τον
ΝΙΤΕΤΕΚΤΙΒ ΚΛΟΥΖ

Διπλό παιχνίδι

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

1 Ο αθλητισμός είναι θάνατος...

...είπε κάποτε ένας σπουδαίος άνθρωπος. Θα μπορούσα να το 'χω πει κι εγώ. Δεν είμαι σε καμία ποδοσφαιρική ομάδα. Σε καμία ομάδα βόλει. Δεν τρέχω σαν παλαβό χαμστεράκι πίσω από κίτρινα μπαλάκια του τένις. Εντάξει, το παραδέχομαι: μ' αρέσει το σκέιτμπορντ. Αλλά τη

σανίδα μου την έχω μόνο για να πηγαίνω γρήγορα από το ένα μέρος στο άλλο, πράγμα που για τη δική μου δουλειά μπορεί να είναι το ίδιο σημαντικό όσο η καλή όσφρηση ή το καλό μυαλό.

Ένας ιδιωτικός ντετέκτιβ, όμως, δεν τις διαλέγει πάντα τις υποθέσεις του. Έτσι λοιπόν βρέθηκα κι εγώ μια μέρα αναγκασμένος να κάνω βουτιά στα βρόμικα νερά του επαγγελματικού αθλητισμού.

Κανονικά ο κύριος Κόντσελμαν προχωράει σταθερά στα μαθήματά μας όλη τη χρονιά. Φέτος, όμως, κόλλησε βαριά γρίπη κι έλειψε οχτώ ολόκληρες βδομάδες – από την Πρωτοχρονιά τον ξανάδαμε καλό Πάσχα. Όταν με τα πολλά ο δά-

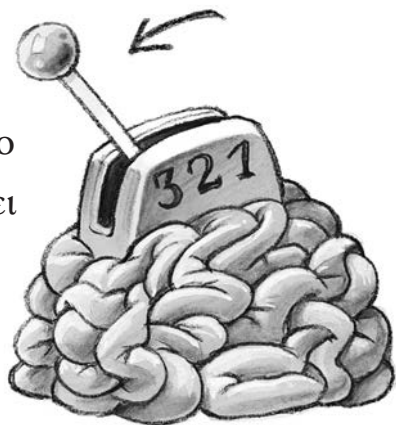
σκαλός μας έγινε επιτέλους καλά, μας έστρωσε και γράφαμε τρία διαγωνίσματα τη βδομάδα. Απελπισία, μιλάμε.

Στο μεταξύ πρέπει να 'χει μαθευτεί ότι χωρίς τις τοιχλόφουσκες Κάρπεντερ είμαι χαμένος. Τις χρειάζομαι προ πάντων στη δουλειά μου και στα διαγωνίσματα. Βάζω μια Κάρπεντερ στο στόμα μου, τη μασάω

μια, δυο, τρεις φορές... και τσακ, παίρνει αμέσως μπροστά το μυαλό μου και πατάει γκάζι. Δεν είναι ν' απορεί, λοιπόν, κανείς που μετά το τρίτο διαγώνισμα μου

τελειώσανε οι Κάρπεντερ. Σ' αυτές τις περιπτώσεις ευτυχώς υπάρχει η Όλγα.

Όταν έφτασα στο περίπτερο, εξυπη-

ρετούσε έναν άντρα με μπλε εργατική
φόρμα, που αγόραζε μισή ντουζίνα σα-
ντουιτσάκια.

– Γεια σου, γλυκούλη μου, με χαιρέτησε, όταν ο εργάτης πλήρωσε και ανέβηκε στο φορτηγάκι του, όπου τον περιμέναν με ανυπομονησία οι συνάδελφοί του. Ήταν ολοφάνερο: οι κύριοι πεινούσαν.

– Δεν είμαι ο γλυκούλης σου, γρύλισα μέσα από τα δόντια μου.

– Εντάξει, εντάξει, με συγχωρείς, Κλουζ, είπε η Όλγα, και αναστατωμένη συνέχισε: Έχω μια υπόθεση για σένα.

– Τι υπόθεση;

– Σήμερα το πρωί πήγα στον οδοντογιατρό, εξήγησε η Όλγα. Τίποτα σοβαρό, για έλεγχο, ξέρεις. Μην τυχόν και κανένα δόντι ήθελε...

– Πες μου για την υπόθεση, την έκοψα.

– Ήρεμα, μικρέ μου. Για την υπόθεση σου λέω. Ο οδοντογιατρός μου χρειάζεται

ντετέκτιβ. Του μίλησα για σένα και τώρα θέλει να σε συναντήσει.

– Πότε;

– Σήμερα το απόγευμα κατά τις τέσσερις, έξω από το ιατρείο του.

– Μήπως ξέρεις τι θέλει από μένα;

Η Όλγα κούνησε αρνητικά το κεφάλι της.

– Πώς τον λένε τον οδοντογιάτρο σου; συνέχισα τις ερωτήσεις.

– Τσούκερμαν. Δόκτωρ Κλάους Βέρνερ Τσούκερμαν, αν θέλεις να ξέρεις ολόκληρο το όνομά του, απάντησε η φίλη μου. Το ιατρείο του είναι στη Σλος Αλέε, νούμερο είκοσι τέσσερα.

Στη Σλος Αλέε; Σε ακριβό δρόμο το είχε το ιατρείο του ο τύπος! Και... Τσούκερμαν; Σαν γνωστό μου φάνηκε το όνομα. Πολύ γνωστό, μάλιστα.

– Δε μου λες, ρώτησα την Όλγα, μήπως ο οδοντογιατρός σου έχει γιο;

Η Όλγα κούνησε καταφατικά το κεφάλι της.

– Έχει. Νίκλας τον λένε. Γιατί;

– Είναι συμμαθητής μου, απάντησα, και μετά της έδειξα τα κουτιά στο ραφάκι δίπλα της. Θα μου δώσεις ένα πακετάκι Κάρπεντερ;

– Ένα μόνο; Σου τέλειωσε πάλι το χαρτζιλίκι, ε; Λοιπόν, άκου: οι Κάρπεντερ

είναι κέρασμα από μένα. Α, δεν ξέρεις πόσο χάρηκα που δε χρειάστηκε να κάνω σφραγίσματα. Όταν μου το

είπε ο δόκτωρ Τσούκερμαν, μου ήρθε να τον φιλήσω!

Όταν πήρα τον δρόμο για το σπίτι, το μυαλό μου ήδη είχε ανεβάσει ταχύτητα. Ένας οδοντίατρος, που ο γιος του ήταν συμμαθητής μου – μήπως αυτή η υπόθεση είχε κάποια σχέση με τον Νίκλας; Όπως κι αν ήταν, δε θ' αργούσα να μάθω.
Στις τέσσερις ακριβώς βρισκόμουν έξω

από το ιατρείο του δόκτορα Τσούκερμαν. Ήταν στο ισόγειο ενός τετραώροφου κτιρίου, η πρόσοψη του οποίου έμοιαζε φτιαγμένη αποκλειστικά από γυαλί και ανοξείδωτο ατσάλι. Όλα έδειχναν ολοκαίνουργια και ακριβά. Πολύ ακριβά.

Δεν πέρασαν ούτε πέντε λεπτά και η εξώπορτα του κτιρίου άνοιξε και από μέσα βγήκε ένας άντρας με ηλιοκαμένο πρόσωπο, καλοκουρεμένα μαλλιά και πολύ μοντέρνα γυαλιά, απ' αυτά που έχουν φακούς σκέτους, στερεωμένους σ' έναν συρμάτινο σκελετό. Φορούσε γκρι κομψή καμπαρντίνα, που τον έκανε να φαίνεται ψηλότερος απ' ό,τι ήδη ήταν.

– Είσαι σίγουρα ο... με χαιρέτησε, χωρίς να μου δώσει το χέρι.

– Κλουζ, τον βοήθησα. Ο ιδιωτικός ντετέκτιβ.

ΑΚΟΥ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΚΛΟΥΖ

Σκάναρε τον κωδικό με το smartphone ή το tablet σου.

Μια υπόθεση για τον ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ ΚΛΟΥΖ

Όνομα: **Κλουζ**

Επάγγελμα: **Μαθητής**

Χόμπι: **Ιδιωτικός ντετέκτιβ**

Πάθη: **Γάλα και τσίχλες**

Η καινούρια υπόθεση του Κλουζ τον οδηγεί κατευθείαν από το οδοντιατρείο στο γήπεδο του τένις. Ο δόκτωρ Τσουκερμαν βρίσκει στο γραμματοκιβώτιό του δυο γουρουνίσια δόντια βαμμένα κόκκινα. Μήπως του τα έστειλε κάποιος από τον Όμιλο του Τένις; Ο Κλουζ αγωνίζεται να διαλευκάνει την υπόθεση. Αλλά θα χρειαστούν κάμποσες Κάρπεντερ πριν κατορθώσει να βρει τον αποστολέα αυτού του παράξενου πακέτου...

*Μια αστυνομική σειρά για μικρούς αναγνώστες,
με ήρωα ένα εννιάχρονο αγόρι που δεν έχει τίποτα να ζηλέψει
από τους ήρωες των κλασικών αστυνομικών μυθιστορημάτων.*

*Η σειρά τιμήθηκε το 2006 με το βραβείο
Hansjörg-Martin-Preis, το σημαντικότερο
γερμανικό βραβείο για συγγραφείς παιδικών
και νεανικών αστυνομικών βιβλίων.*

*Έχει μεταφραστεί σε 14 γλώσσες και
έχει πουλήσει πάνω από 1.000.000 αντίτυπα.*

από 8 ετών

ISBN 978-618-03-0667-5

9 786180 306675

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 80667